

RETEN I ODENSE DOM

afsagt den 16. juni 2021

Sag BS

A

mod

B

(advokat Jesper Ravn ved adv.fm. Malene Matthiesen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Karin Bøgh Pedersen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Under denne sag, der er anlagt den 2. juni 2020, har sagsøgeren, A, efter sin endelige påstand, påstået sagsøgte, B, dømt til at betale 220.819 kr. med tillæg af procesrente fra den 2. juni 2020.

Sagsøgte, B, har påstået frifindelse.

Sagen drejer sig om, hvorvidt B, er forpligtet til at betale yderligere erstatning til A efter et indbrud i hans private hjem.

Sagens nærmere omstændigheder

A tegnede den 24. februar 2015 indbo- og ansvarsforsikring hos B.

Den 13. februar 2017 anmeldte A til B, at han den 10. februar 2017 havde været udsat for indbrud i sit private hjem. Med anmeldelsen, der omhandlede 135 effekter, herunder smykker, tasker, parfumer, tøj, mønter, LP-plader mv., fulgte en række fotos og en opgørelse af kravet til ca. 290.000 kr.

Den 6. marts 2017 foretog B's skadekonsulent, C, efter aftale med A, besigtigelse af bopælen og af A's strups forretningslokale i by 1. Skadekonsulenten optog fotos og udarbejdede efterfølgende en rapport.

Efter korrespondance mellem parterne udbetalte B den 31. august 2017 et skønsmæssigt beløb på 50.000 kr. til A, der den 5. juli 2018 indgav klage til Ankenævnet for Forsikring.

Ankenævnet for Forsikring traf afgørelse den 3. juni 2019 og gav ikke A medhold. Af afgørelsen fremgår blandt andet følgende af begrundelsen for resultatet:

“... ”

Nævnet bemærker, at det i henhold til almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav – herunder at de stjålne genstande er omfattet af forsikringen. Princippet er gengivet i forsikringsbetingelsernes punkt 7.6.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 3.1-3.4 fremgår det, at forsikringen dækker privat indbo.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet, at der består en sådan usikkerhed om det af klageren fremsatte krav, at nævnet ikke kan kritisere, at selskabet har fastsat erstatningen skønsmæssigt. Nævnet finder endvidere ikke anledning til at kritisere det af selskabet foretagne skøn.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren ejer en virksomhed, som sælger genstande af lignende art som dem, klageren har meldt stjålet, og at der på klagerens ejendom befandt sig flere genstande, som tilhørte virksomheden – herunder LP-pladerne og smykker købt fra konkursboet i by 2.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke har fremlagt en erklæring om, at nogle af smykkerne fra konkursboet blev taget ud af virksomheden i forbindelse med, at han gav sin ægtefælle smyk-

kerne i gave, og at klageren ikke har ønsket at fremlægge regnskaber for sin virksomhed.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at flere af de fremlagte fotos kom fra klagerens hjemmeside, hvor det var angivet, at "i butikken kan du købe mange kvalitetsvare, alt fra tasker, ure, porcelænsvare til store lamper, cykler og mange designervare. Det er næsten kun fantasien der sætter grænserne her. Butikken er ligeledes en af de helt store mønthandlere, og laver dagligt køb og salg af enhver art af værdi".

Nævnet har desuden lagt vægt på, at flere af de fremlagte fotos er taget i klagerens forretning, og at klageren har ændret forklaring om blandt andet LP-pladernes oprindelse og om konkursboet i by 2 blev købt privat eller erhvervsmæssigt.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at selskabets efterforsker skulle have forsøgt at påvirke nogle private sælgere, og at hans ægtefælle tog billeder af alt for at vise sig frem – kan ikke føre til andet resultat.

..."

A blev i 2012 af Justitsministeriet beskikket som leder. Han har drevet enkeltmandsvirksomheden virksomhed 1 frem til 31. august 2018. Virksomheden har ikke haft ansatte og har ikke haft revisor til at forestå bogføringen, ligesom virksomheden ikke har haft en erhvervskonto.

Det fremgår af momsangivelser for virksomheden, at der i perioden fra 2014 til 2018 i flere år har været angivet 0, og at angivelserne af købs- og salgsmoms i øvrigt ikke har oversteg ca. 20.000 kr. i de tilfælde, hvor moms har været angivet.

Der har været forevist skærmpoint fra hjemmesiden "virksomhed 1" samt fra Facebookside tilhørende "virksomhed 1".

Der har været fremlagt årsopgørelser for A, hvoraf blandt andet fremgår, at han i 2016 selvangav et overskud fra virksomhed på 14.720 kr. efter AM-bidrag, og at der ikke var anden personlig indkomst.

A har den 17. maj 2021 frafaldet krav for LP-plader og nedsat sit krav, der ved sagens anlæg var på 238.819 kr.

Påstanden er herefter opgjort således:

Opgørelse 1: Effekter uden kvittering	86.630 kr.
Opgørelse 2: Ældre effekter uden kvittering	24.200 kr.
Opgørelse 3: Personlig pleje, tøj mv. med kvittering	12.348 kr.
Opgørelse 4: Øvrige effekter med kvittering og postering	98.641 kr.
Opgørelse 5: Møntsamling	<u>49.000 kr.</u>
Sum	270.819 kr.
Minus skønsmæssig udbetaling fra B	<u>50.000 kr.</u>
I alt	<u>220.819 kr.</u>

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaringer af A og C.

A har forklaret, at han er udlært isenkræmmer. Han har altid interesseret sig for antikviteter. Han er leder. Han er som sådan underlagt forskellige regler. Blandt andet må han ikke sælge sine privatejede effekter gennem virksomhed 1, og det har han heller aldrig gjort.

Han har haft sin møntsamling i adskillige år. Han har kun solgt sine egne mønter via eBay eller til privatpersoner, som han har lært at kende. Han har aldrig solgt sine egne mønter gennem virksomhed 1. Der er solgt mange af mønterne i de sidste 5-6 år. Han har haft dem liggende i sin bankboks og har taget dem hjem for at se på dem, taget billeder af dem og sat dem til salg på eBay. Han tjente ikke rigtig penge og solgte derfor mønter for at leve.

Salgene er afholdt over ting fra konkursboer, fra private o. lign. Det er ikke hans varer, der er solgt i butikken. Det fremgår af mærkningen af genstandene. Hvis genstandene ikke blev solgt, skulle de tilbage til dem, der ejede dem.

Han har ikke haft en erhvervskonto, idet hans omsætning var for lille. Han har ikke haft revisor i 5-6 år, hvor han ikke har drevet virksomhed i selskabsform. Han har fået honorar på i alt 33% i forbindelse med salg af genstande i butikken. Køber og sælger betalte hver halvdelen.

LP- salget gav nok en omsætning på 10.000 kr. Det var nærmest en hobbyvirksomhed.

Indbruddet skete, hvor han dengang boede. Han lånte boligen, der var en landejendom, efter sin skilsmisse. Han skulle have et sted til alle sine ting. Hustruen fik pengene.

Skadekonsulenten var til stede i 6-8 timer og "gennemtæskede" ham med spørgsmål om, hvor hver enkelt ting var fra. De var også i butikken i by 1. Han lagde ikke skjul på noget. Konsulenten fik forevist fotos på en iPad. De ting, der var i butikken, og som blev fotograferet af konsulenten, har han ikke meldt stjålet.

Han henvendte sig til bestyrelsen i B, da konsulenten beskyldte ham for at være svindler, og han fik en undskyldning. Han er under tilsyn som følge af sit arbejde som leder og kan ikke have siddende på sig, at han skulle være uvederhæftig.

Hans kone er flyttet til Thailand, hvor hun stammer fra. Hun har taget fotos af ting for at vise det til sine bekendte i Thailand. Han har sendt modelbilleder af flere genstande til B, hvilket han udtrykkeligt har gjort opmærksom på.

Hans hustru har taget mange fotos af sine ting og har samlet til huse af f.eks. parfumer, fordi hun kom fra små kår.

De to tasker fra Louis Vuitton har han oplyst, hvem er købt af. Fotoet af dem er ikke opstillet. Fotoet er taget den 8. februar 2017, fordi de var en gave til hans hustru, der havde fødselsdag den dag.

Fotoet af tværfløjten, ekstrakten side 64, er taget ved butikken. Det er hustruen, der har taget billedet. Billedet blev taget den dag, han købte den, og gav hende tværfløjten i gave. Det var sædvanligt, at hun tog fotos af sine ting. Hun kunne spille på tværfløjte.

Ringene, der ses på foto i ekstrakten side 67, var en ring, som han gav hustruen. Den er fotograferet af hende på sin hånd. Hun var glad for ringen.

Taskerne, ekstrakten side 68, er fotograferet i en sofa og ikke med salg for øje.

Det Georg Jensen smyksesæt, der er omtalt i ekstrakten side 25, har han anmeldt stjålet. Han havde købt smyksesættet af kvinden. Kvinden kom på et tidspunkt til ham i butikken, idet hun gerne ville have et arbejde, og hun fik lov til at være i butikken i 2 timer, mens han skulle noget andet. Hun tog da et smykke uden at betale. Han har bedt om betaling flere gange, men ikke fået det, og hun har været vred på ham. Han har overvågning i butikken.

De effekter, der er omtalt i ekstrakten side 98, som registreret med nummer, er alle købt af hustruen. Der er forevist fotos af effekterne fra hustruens iPad. Nummereringen er sket automatisk, fordi der var flere billeder af det samme.

Det er ikke rigtigt, at der blev solgt dagligt, som det er anført i ekstrakten, side 87, skærmpoint af hjemmeside for virksomhed 1. Det var en måde at anprise forretningen på. Hjemmesiden er lavet af en ung mand på 16 år, som kunne det. Det samme er tilfældet med Facebooksiden. Han har ikke set Facebookopslagene, men man skal have en Facebookside som erhvervsdrivende. Han har ikke været inde på siden og har ikke svaret på opslagene. Han har ikke haft koden. Han husker ikke navnet på den unge mand, der udførte det arbejde gratis. Det eneste, der var vigtigt for ham var, at der blev linket til et katalog.

Den unge mand lavede det på hans computer med standardbilleder fra computeren.

Han har frafaldet kravet på LP-plader efter råd fra advokaten. Det skyldtes, at LP-pladerne ikke var købt af ham endnu, selv om de var taget hjem af ham.

Fotoet, der ses i ekstrakten side 77, er fra laden. Det er ikke fotos af de omhandlede LP-plader. Der var en, der havde lånt plads til sine ting efter en konkurs. Han er i tvivl om, hvorvidt fotoet viser LP-plader, men det gør det nok. LP-pladerne blev kørt til butikken til LP-salget, men han fik kun solgt for ca. 5.000 kr. Resten kom retur til laden, hvor den pågældende også havde 3 biler stående. Han havde ikke selv ting stående i laden, bortset fra sin bil, murertering, vandslanger, højtryksrensere, græsslåmaskine o. lign.

Han tog nogle af LP-pladerne fra laden med ind i sin stue. Han ville have købt dem til en fornuftig pris. De blev stjålet, inden han fik dem købt.

De genstande, der ses i ekstrakten side 78, tilhørte butikken "butik 1" i by 1.

Motorcyklen, der ses i ekstrakten side 79, ejede han på det tidspunkt, men motorcyklen skulle måske have indgået i en handel med den mand, der ejede LP-pladerne.

C har forklaret, at han i 2006 blev ansat hos B efter 19 års ansættelse i politiet, hvor han beskæftigede sig med efterforskning. Hans arbejde som skadekonsulent består i at undersøge specielle sager.

Ud fra de indsendte fotos sammenholdt med det meget store krav og de nummererede genstande samt forsikringstagerens beskæftigelse i virksomhed 1 bestemte forsikringsselskabet sig for at undersøge anmeldelsen nærmere. Det var de samlede oplysninger, der undrede forsikringsselskabet.

Han mødtes med A på dennes bopæl, der var en lejet landejendom. Der var stuehus og nogle længer. Mødet varede 4-5 timer. Udlejerer var Sparekasse 1. Der var rodet og rigtig mange genstande. Det var ikke et "normalt" hjem, men fremstod specielt.

Det var et langt møde på bopælen, som varede fra kl. 10.00-14.00. Sædvanligvis tager sådanne møder omkring 1½ time. Han blev i tvivl om, hvad der var erhverv, og hvad der var privat. Han spurgte ind til tingene punkt for punkt. Det tog tid. Han gik frem efter listen med krav for at få dokumentation frem.

Han kunne se, at nogle fotos af genstande også var lagt op på virksomhed 1's sider på internettet. Andre fotos virkede opstillede. Det var næsten alle fotos.

A var i tvivl om nogle genstande og ville undersøge nærmere.
A var samarbejdsvillig.

Fotos af mønt og whisky, der ses i ekstrakten side 65, er eksempler på fotos, som han vurderede, var opstillede.

Han fik ikke forevist kontoudtog.

I den ene længe var der paller med genstande og en motorcykel. Det virkede på ham som om, at det var i salgsøjemed. De talte om LP-pladerne og motorcyklen og handlen med de genstande. A sagde, at han havde taget nogle af LP-pladerne ud, og at de var blevet stjålet. A fortalte om et salg med LP-plader og whisky. A sagde, at han havde købt LP-pladerne for 35.000 kr. og en motorcykel.

Forevist ekstrakten, side 77, foto fra laden, har vidnet forklaret, at han ikke rodede i det, men han gik ud fra, at det var de LP-plader, der var tale om.

Forevist ekstrakten, side 96, foto optaget 16. november 2014, har vidnet forklaret, at det var et foto, han fik af A. Han husker ikke hvorfor, da disse ting ikke var meldt stjålet.

Forevist ekstrakten, side 97, foto optaget af vidnet i forretningen, har vidnet forklaret, at han efterfølgende sammenholdt det foto med fotoet optaget den 16. november 2014 og noterede sig, at de genstande måtte være flyttet fra hjemmet til forretningen.

I hjemmet stod en ølmaskine placeret på præcis samme sted som på det foto, der var indsendt sammen med kravet vedrørende en ølmaskine. A fortalte, at han havde haft to ølmaskiner, og at fotoet var taget for at vise, hvad det var for en ølmaskine. Fotoet, der ses i ekstrakten side 430, er det foto, som A indsendte sammen med anmeldelsen. Ølmaskinen kan ses placeret på det sted, hvor den stod, da han besøgte bopælen.

De kørte til forretningen i by 1 efter gennemgangen af bopælen. Forretningen var lys og venlig indrettet og indeholdt rigtig mange forskellige ting. Der var

smykker og mønter lagt frem til salg i en disk ved skranken. Han blev præsenteret for en kvinde og fik oplyst, at hun var A's hustru. Hun viste ham usædvanlig mange fotos blandt andet på sin telefon. Han nærstuderede ikke, om det var de samme genstande. Hun fortalte, at hun tog mange fotos og sendte til sit hjemland for at vise, at hun var velstillet.

A fortalte, at han havde købt en del genstande gennem Den Blå Avis. Vidnet kontaktede nogle af de sælgere, som A havde oplyst til ham. Der var en, der oplyste, at hun havde været i forretningen og solgt et Georg Jensen smykke. Han mente, at når handlen var indgået i forretningen, så måtte det være erhvervsmæssigt, at A havde købt dette.

Der var taget fotos af tøj, og der var så mange enheder, at det virkede påfaldende. A fortalte, at det var tøj, som han havde købt fra en butik i by 3, der var lukket.

Forevist ekstrakten, side 64, foto af tværføjte, har vidnet forklaret, at han ud fra konstruktionen i baggrunden kunne se, at fotoet var taget i forretningen. Det undrede ham, når tværføjten skulle være privatejet. Der var også andre genstande, der var fotograferet i forretningen.

Smykker og mønter var lagt i montren, som om de var klar til salg. Der var sat prismærker på smykkerne. Det var alt sammen købt privat fra en butik i by 4, der var gået konkurs. Det var det, A først sagde, men senere skrev A, at smykkerne i montren var købt erhvervsmæssigt af konkursboet i by 4.

Der var rigtig mange mønter. Han så en oversigt i et excel-ark. Der var styr på det. Det var privatejede mønter, der lå i montren. Det sagde A.

A fortalte, at de lå der, selv om de var privatejede, fordi de så kunne være under lås og slå.

Vidnet overdrog sine undersøgelser til forsikringsselskabets jurister. Det var juristerne og ikke ham, der tog beslutningen om den skønsmæssige erstatning. Han er ikke resultatlønt for sit arbejde hos forsikringsselskabet.

Det er typisk, at forsikringstagerne har mange kvitteringer, men at der ikke er kvitteringer på alt. Der er ofte kvitteringer på de dyre genstande. Han bemærkede ikke andre genstande end ølmaskinen, som A havde haft to af.

Han ønskede at se forretningen i by 1, fordi han tænkte, at der var noget, der var erhverv.

Forevist ekstrakten, side 98, har vidnet forklaret, at numrene fremgik af filegen-skaberne. Det var numre, der var påført. Han kunne ikke se et mønster i nummereringen.

Anbringender

A har i sit påstandsdokument af 5. maj 2021 blandt andet anført følgende:

"...

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det overordnet gældende, at alle effekter, der er blevet stjålet, er behørigt dokumenteret, og at disse effekter tilhørte A privat.

I forhold til B anbringende om, at der ikke er ført bevis for, at effekterne tilhørte A privat, gøres det gældende:

at indbruddet ubestridt skete i A's private hjem, beliggende på adressen adresse 1, og alle effekter er fjernet derfra,

at A's nu ophørte virksomhed, virksomhed 1, CVR-nr. lå 7,2 kilometer fra A's privatadresse,

at de fleste af de anmeldte effekter er af typisk privat karakter, herunder diverse plejecremer, spiritus, tøj til personlig brug og personlige smykker,

at A siden 1990 har haft møntsamling som privat hobby,

at nummeringen "bb1" og "cc1" alene fremgår på en del af de fremsendte fotos og ikke skyldes, at der var tale om effekter, der var tænkt til videresalg,

at de anmeldte effekter er erhvervet over en længere årrække, hvorfor kontoudtog mv. fra A er uden betydning for sagens bedømmelse,

at der på trods heraf er fremlagt private kontoudtog for de genstande, der fremgår af bilag 18 og 19, som har en samlet værdi på 110.989 kr., hvorfor B i mangel af holdepunkter for andet, som minimum bør udbetale denne sum i erstatning,

at de stjalne effekter er købt af A som privatperson og for private midler,

at ingen af de fremlagte kvitteringer er udstedt til eller fra A's neiders nu ophørte virksomhed, virksomhed 1, CVR-nr.

at A ikke har selvangivet at have indkøbt varer til den nu ophørte enkeltmandsvirksomhed, virksomhed 1, CVR-nr. og dermed ikke har fået fradrag for sine udgifter,

at idet der ikke er foretaget noget fradrag hos Skattestyrelsen, er der en klar formodning for, at de omhandlende effekter er erhvervet privat og ikke erhvervsmæssigt,

at A er autoriseret leder og derfor ikke må sælge egne private effekter via sin virksomhed, jf. lovens § 14, hvorfor det må have formodningen imod sig, at de anmeldte, private effekter skulle sælges via hans virksomhed,

at der derfor ikke var tale om nogen "flydende" overgang mellem A's private ejendele og de effekter, der indgik i hans virksomhed,

at virksomheden drev salgsvirksomhed og ikke salg af enkelt effekter, således at der ikke er pågået salg af enkelt effekter fra hjemmesiden, og

at bilag, bogholderibalancer, kontoudtog og momsregnskaber for enkeltmandsvirksomhed er uden betydning for sagens bedømmelse, da genstandene er indkøbt privat.

..."

B har i sit påstandsdokument af 27. april 2021 blandt andet anført følgende:

" ...

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at sagsøger har bevisbyrden for, hvilke genstande der er blevet stjålet ved indbruddet, at disse befandt sig i sagsøgers private hjem på skadestidspunktet, og at genstandene tilhørte sagsøger som privatperson, og at denne bevisbyrde ikke er løftet,

- at sagsøgers bevisbyrde for, at de anmeldte stjålne genstande befandt sig i det private hjem på skadestidspunktet, skærpes som følge af den konstaterede "flydende bevægelse" af genstande mellem sagsøgers private bolig og forretningen, herunder bl.a. at det på blot et enkelt foto fra forretningen kunne ses, at en vase og en porcelænsfigur stod til salg i forretningen, uanset at disse genstande på et foto fra november 2014 var placeret i hjemmet, og at denne bevisbyrde ikke er løftet,
- at sagsøgers bevisbyrde for, at de anmeldte stjålne genstande tilhørte sagsøger som privatperson, således at genstandene måtte være omfattet af sagsøgers private forsikring, skærpes som følge af, at sagsøgers dokumentation for det fremsatte krav i overvejende omfang består af opstillede fotos med påført nummerering af genstandene, hvilke fremstår som salgsfotos, ligesom disse fotos er gået igen på sagsøgers virksomheds hjemmeside som salgsvarer, og at denne bevisbyrde ikke er løftet,
- at sagsøger ikke har løftet bevisbyrden for, at de genstande, der blev fundet på butikkens hjemmeside, ikke skulle sælges på og via butikken,
- at sagsøgers bevisbyrde for, at de anmeldte stjålne genstande tilhørte sagsøger som privatperson, endvidere skærpes som følge af, at der består et overlap mellem genstande, der befandt sig i sagsøgers forretning, og de genstande, der er anmeldt stjålet, herunder – men ikke begrænset til – porcelænsfigurer, smykker og mønter, og at denne bevisbyrde ikke er løftet,
- at sagsøger på trods af gentagne opfordringer såvel forud for som under sagen for Ankenævnet for Forsikring og under nærværende retssag ikke har fremlagt hverken bogholderibalancer, kontoudtog eller momsregnskaber for sagsøgers virksomhed eller fremlagt dokumentation for, at de anmeldte stjålne genstande er købt for private midler, herunder fx i form af kontoudtog mv. fra sagsøgers private bankkonto, og at sagsøger derved ikke har dokumenteret, at de anmeldte stjålne genstande var private indbogenstande omfattet af forsikringen,
- at sagsøger har oplyst, at man ikke længere er i besiddelse af bilag angående virksomheden, der nu er lukket, hvilket skal ses i

forhold til, at sagsøger allerede under ankenævnets behandling gentagne gange blev anmodet om at fremlægge bilag fra virksomheden, hvilket skærper sagsøgers bevisbyrde for, at genstandene tilhørte sagsøger som privat person, og at denne skærpede bevisbyrde ikke er løftet,

- at sagsøgers bevisbyrde for, at de anmeldte stjålne genstande må anses som private indbogenstande og ikke erhvervsmæssige genstande, skærpes i betydeligt omfang som følge af det fuldstændige fravær af kontoudtog mv., og at sagsøger ikke har løftet denne bevisbyrde,
- at sagsøger ved i bilag 15 at have angivet, at nogen af de anmeldte stjålne genstande er købt i eller før år 2012, ikke dokumenterer, at købene rent faktisk er foretaget i dette årstal, og sagsøger har således ikke løftet bevisbyrden for, at de anmeldte stjålne genstande er købt forud for etableringen af virksomheden den 20. juli 2012, endsi­ge at genstandene var i behold og blev stjålet fra sagsøgers private hjem ved det anmeldte indbrud,
- at da sagsøger ikke har løftet bevisbyrden for, at de anmeldte stjålne genstande tilhørte sagsøger som privatperson, er genstandene ikke omfattet af den tegnede familieforsikring som private indbogenstande, og sagsøger har således ikke krav på erstatning udover de af sagsøgte allerede betalte kr. 50.000.

...”

Parterne har under hovedforhandlingen uddybet og nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det er A, der har bevisbyrden for, at de anmeldte stjålne genstande var privat indbo, og at han har krav på erstatning udover den skønsmæssige erstatning på 50.000 kr., der er ydet af B.

A har efter bevisførelsen ikke løftet denne bevisbyrde.

Der er herved lagt vægt på, at bevisbyrden i det væsentlige er søgt løftet ved en forklaring fra A, der ikke er understøttet af forklaringer fra andre eller af forholdene i forbindelse med den besigtigelse, som C foretog i marts 2017, eller af omstændighederne i øvrigt.

Det må således lægges til grund, at A på tidspunktet for indbruddet drev enkeltmandsvirksomheden virksomhed 1, og at der i virksomhedens forretningslokale blev solgt tasker, ure, mønter, smykker, porcelæn, spiritus mv.

Det må endvidere lægges til grund, at flere fotos, der fulgte med anmeldelsen, var fra virksomhed 1's internetside og fremstod som opstillede salgsfotos, og at flere fotos var optaget i virksomhedens forretningslokale, samt at der i forretningen befandt sig genstande, der tidligere havde befundet sig i hjemmet.

Hertil kommer, at den betydelige mængde genstande, som A har anmeldt stjålet, i høj grad svarer til den type genstande, som er solgt fra forretningslokalet, og at der er anmeldt genstande stjålet, som er købt i forretningslokalet, herunder for eksempel Georg Jensen smykkesæt.

Der er endvidere lagt vægt på, at A flere gange har ændret forklaring siden anmeldelsen, herunder om LP-pladerne og om mønterne i forretningslokalet.

Sagsøgtes frifindelse påstand tages derfor til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat som nedenfor bestemt. Beløbet vedrører sagsøgtes udgift til advokatbistand og er inkl. moms, da B ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

B frifindes.

A skal inden 14 dage til B betale sagsomkostninger med 50.000 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.